

ارزشیابی شایستگی شبیه سازی:

شرح کار:

اجرای طرح‌هایی که نیاز به بزرگ یا کوچک شدن دارند و یا باید در محیط نرم‌افزار بازسازی و اجرا شوند مهارت شبیه‌سازی آثار به عنوان یک مهارت پایه در فتو-گرافیک تعریف شده است.

استاندارد عملکرد:

اجرای اتود نهایی (طرح) توسط نرم‌افزار گرافیک، اجرای تصویرسازی و تبدیل عکس به وکتور
شاخص‌ها:

هنرجو بتواند در یک گفتگو شبیه‌سازی شده قراردادی را تنظیم کند، از لیست قیمت‌های تعرفه استفاده کند و با نشان دادن نمونه‌های اجرای گذشته، کار را به عهده بگیرد و سپس با مهارتی که در اجرای نرم‌افزارهای کامپیوتری دارد، سفارش گرفته شده را در محیط نرم‌افزار اتود، اجرا و ارائه کند.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: زمان: ۸۵ دقیقه مکان: سایت کامپیوتر یا گرافیک

تجهیزات: کامپیوتر، نرم‌افزارهای گرافیکی

ابزار و تجهیزات:

۱- مداد، کاغذ

۲- طرح‌های از پیش آماده

۳- کامپیوتر، اسکنر، پرینتر

۴- نرم‌افزارهای گرافیکی Vector (خطی) و یا (پیکسلی) Bitmap و ..

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	آماده‌سازی طرح و اجرای روش‌های دستی	۱	
۲	آماده‌سازی طرح با انتخاب نرم‌افزار مناسب آن	۲	
۳	اجرای طرح نهایی	۲	
	شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: ۱- امانت داری و راز داری ۲- تعهدکاری و مسئولیت پذیری	۲	
	میانگین نمرات		*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.

پودمان ۲

تصویرسازی

تصویرسازی برای انواع محصولات گرافیکی از قبیل مطبوعات، تبلیغات در امور فرهنگی، آموزشی، اجتماعی، سیاسی و تجاری در مشاغل مرتبط با حوزه کاری فتو-گرافیک از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و یکی از فعالیت‌های مهم و مرتبط با وظایف تکنسین گرافیک به شمار می‌آید.

واحد یادگیری ۲

شایستگی تصویرسازی

هنر تصویرسازی چه ارتباطی با تخیل و تصورات ذهنی و ایده پردازی دارد؟

■ هنرجویان پس از آموختن این واحد یادگیری از تصویرسازی برای اجرای طرح‌های گرافیکی، تجسم یک فکر و مصور ساختن یک ایده بهره خواهند برد.

استاندارد عملکرد

■ طراحی و اجرای تصویرسازی با توجه به نوع سفارش مشتری و مخاطب و پیاده‌سازی طرح‌ها در کامپیوتر با توجه به دانش پایه گرافیک.

موزاییک (نوعی نقاشی با سنگ‌های رنگی) و نقاشی دیواری یا فرسک (نقاشی روی زمینه گچی) دیده می‌شوند. با این حال، می‌توان گفت تصویرسازی در ایران، به معنای ارتباط متن و یا موضوعی خاص با استفاده از تصاویر، در سنت نقاشی مانوی و کتاب ارژنگ از دوره ساسانیان ریشه دارد. با ورود اسلام به ایران و با شکل‌گیری نهضت ترجمه کتاب با مرکزیت بغداد، کتاب‌هایی با موضوع‌های گوناگون علمی، پزشکی، گیاه‌شناسی و... از زبان‌های دیگر به عربی ترجمه و سپس مصور شدند. با اختراع کاغذ در چین و ورود آن به ایران توسط بازرگانان مسلمان و شکل‌گیری سبک‌های گوناگون ادبیات در ایران (شاهنامه فردوسی، خمسه نظامی و...) نقاشی و نگارگری ایران، بیشتر در زمینه مصورسازی کتاب و در خدمت متن و ادبیات داستانی قرار گرفت (تصاویر ۱-۲ تا ۴-۲).

با نگاهی به تاریخ هنر و بررسی زندگی اجتماعی انسان از دوران پیش از تاریخ تا به امروز، درمی‌یابیم که تصویر، نقش مهمی در برقراری ارتباط بشر با هم نوع خود داشته است. زمانی که بشر سخن گفتن نمی‌دانست و واژگانی نداشت، همانند کودکان در نخستین سال‌های عمر، به کمک اشاره و با استفاده از حرکات به گونه‌ای تجسمی تصورات ذهنی را به هم نوع خود منتقل و سپس با استفاده از تصویر، در برقراری ارتباط با دیگران تلاش می‌کرد.

در دوره‌های پیش از تاریخ ایران، آثار تصویری به صورت نقاشی درون غارها کمتر دیده شده و ما بیشتر با نقوش سفالینه‌ها، مهرهای سفالی و نقش برجسته‌های سنگی و فلزی مواجه هستیم. با شکل‌گیری تمدن‌های نخستین و سپس حکومت‌های تاریخی در فلات ایران و با گسترش فرهنگ و آیین‌های گوناگون، این تصاویر به شکل‌های دیگری همچون

کتاب همایون و همایون مکتب جلایرا | تصویر ۱-۲ ▲

کتاب ورقه و گلشاه، مکتب سلجوقی | تصویر ۲-۲ ▲

مقامات حریری، مکتب بغداد | تصویر ۳-۲ ▲

اثر چاپ سنگی، دوره قاجار | تصویر ۴-۲ ▲

و برقراری ارتباط با مخاطب است. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های تصویرسازی، ارتباط آن با یک متن نوشتاری و انتقال مفاهیم آن است. مثل متون آموزشی، علمی، ادبی و ...

■ ساده‌سازی، خلاصه‌نگاری، نشانه‌شناسی تصویری، رویکردهای عاطفی و روان‌شناختی از نکاتی است که در تصویرسازی مورد توجه قرار می‌گیرد.

■ در نقاشی، بیشتر سفارش‌دهنده خود نقاش است در حالی که تصویرگر معمولاً سفارش را از دیگران می‌پذیرد و افزون بر دلبستگی‌های خود، باید سلیقه و نیاز سفارش‌دهنده را نیز در نظر بگیرد.

■ در تصویرسازی، نوع طراحی تصاویر و شکل‌ها، ترکیب‌بندی و همچنین تکنیک انتخابی پیوند مستقیمی با سن مخاطب و همچنین ویژگی‌های فرهنگی، بومی، مذهبی، اقتصادی، شغلی و... آن‌ها دارد.

بنابراین می‌توان گفت: از آغاز تاریخ تا امروز، هنر تصویرسازی به گونه‌ای وابسته به هنر نقاشی بوده است. افزون بر پیشینه تاریخی، این دو زمینه هنری از وجوه اشتراک بسیاری برخوردارند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

■ در تصویرسازی نیز همانند نقاشی، به‌کارگیری عناصر بصری (دیداری) همچون خط (به عنوان مهم‌ترین عنصر بصری در آفرینش تصویر)، شکل، رنگ، بافت ... و توجه به ویژگی‌های آنها و همچنین رعایت اصول درست ترکیب‌بندی، از اهمیت بسیاری برخوردار است.

■ وسایل و ابزار مورد نیاز و روش‌های رنگ آمیزی در هر دو زمینه مشترک است!

■ ویژگی‌های فردی، تاریخی، فرهنگی، مذهبی و... در هر دو زمینه تاثیرگذار است.

با این حال برخی از ویژگی‌های تصویرسازی سبب می‌شود تا این هنر به عنوان رشته‌ای مستقل از نقاشی به شمار رود:

■ از ویژگی‌های مهم تصویرسازی در دنیای امروز، انتقال پیام

در تصویرسازی توجه به نکاتی مانند توجیه اقتصادی و کاهش هزینه، قابل چاپ بودن، تأثیرگذاری و جذب مخاطب بسیار مهم و ضروری است.

نکته

انواع تصویرسازی

که بسیار دقیق و پیرو جزبه‌جزء موضوع است. تصویرساز با نگاهی واقع‌گرا و طبیعت‌گرایانه به بازسازی دقیق و کامل موضوع می‌پردازد. این گونه از تصویرسازی افزون‌بر داشتن دقت زیاد، نیازمند مهارت در اجرای تکنیک و بهره‌گیری کامل و بی‌نقص از ابزارها است. به همین سبب در آموزش

تصویرسازی با توجه به چگونگی طراحی فضا، شکل‌ها، شخصیت‌ها و همچنین ساخت‌وساز موضوع به گونه‌های زیر انجام می‌شود:

تصویرسازی عینی: مانند تصویرسازی علمی (کتاب‌های پزشکی، جغرافیا، گیاه‌شناسی و جانورشناسی، تاریخی و...)

۱. مداد طراحی و مدادهای رنگی، گواش، اکولین (جوهر رنگی) اکرلیک، آب رنگ و مرکب، رنگ و روغن، کاغذ، مقوا، بوم و ... از ابزار مشترک بین این دو هنر است که چگونگی به‌کارگیری از آنها در کتاب همراه هنرجو، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

تصویرسازی عینی | تصویر ۵-۲ ▲

تصویرسازی ذهنی: بر اساس قوه تخیل و خلاقیت تصویرساز شکل می‌گیرد و تلاشی در بازنمایی عینی، طبیعی و واقعی موضوع ندارد. به عبارتی، دیدن تصاویر با چشم ذهن و در راستای خلاقیت ذهنی تصویرساز است نه تصاویری که از دریچه چشم دیده می‌شود. چشم واقعی فقط تصاویری را می‌بیند که وجود عینی و واقعی دارد ولی چشم ذهن می‌تواند تصاویر و شکل‌های جدیدی را بیافریند یا به شکل‌های واقعی، چیزی را افزوده و کم کند. همچنین موقعیت‌های مکانی، زمانی و ... آن‌ها را تغییر دهد. در واقع تصویرهای ذهنی می‌توانند فضاهای ناشناخته و غیرمعمول در ذهن تصویرساز را به واقعیت تبدیل کنند (تصویر ۶-۲).

تصویرسازی، تسلط کامل بر چگونگی بکارگیری وسایل کار و شناخت شکل‌های طبیعی و آناتومی بدن انسان، حیوانات، نمایش انواع بافت، جنسیت‌های گوناگون و ... از اهمیت زیادی برخوردار است (تصویر ۵-۲).

تصویرسازی ذهنی | تصویر ۶-۲ ▲

انواع تصویرسازی از نظر کاربرد

تصویر ۲-۷ ▲

تصویرسازی تبلیغاتی: این گونه از تصویرسازی، بر پایه ویژگی‌های یک محصول یا فرآورده، نوع کالا، مخاطبین محصول (جنس مخاطب، گروه سنی و ...) و همچنین رعایت نقطه نظرهای سفارش دهنده انجام شده و در شکل‌های گوناگونی مانند بسته‌بندی (جعبه)، برچسب، کاغذهای بسته بندی؛ کیسه خرید و... انجام می‌شود (تصاویر ۲-۷ و ۲-۸).

تصویر ۲-۸ ▲

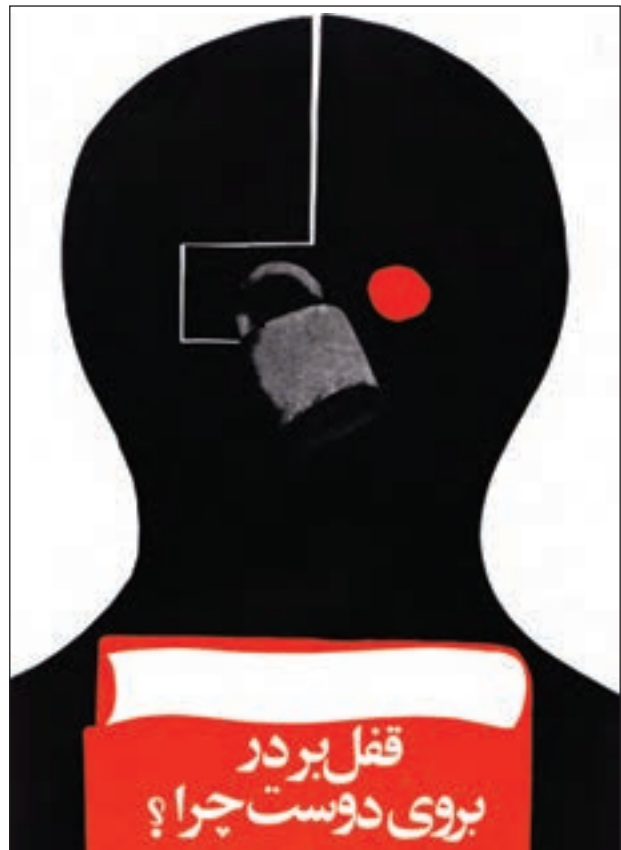
تصویرسازی نشریات و مجلات: تصویرسازی برای روزنامه و مجله‌ها با موضوع‌های متفاوت سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، خبری، ورزشی و... (تصاویر ۲-۹ تا ۲-۱۲).

تصویر ۲-۹ ◀

تصویر ۲-۱۰ ▲

تصویر ۱۱-۲ ▲

تصویر ۱۲-۲ ▲

تصویر ۱۳-۲ ▲

تصویر ۱۴-۲ ▲

تصویرسازی برای ادارات، مؤسسه‌ها و نهادهای فرهنگی - آموزشی، اجتماعی، ورزشی، سیاسی و...: تصویرسازی برای پوستر و اعلان‌های عمومی، بروشور، کاتالوگ و ... است که در راستای عملکرد و اهداف مؤسسه‌ها و نهادهای و همچنین آگاهی‌رسانی همگانی انجام می‌شود (تصاویر ۱۳-۲ و ۱۴-۲).

▲ تصویر ۲-۱۵

تصویرسازی کتاب: با توجه به متن یک داستان، شعر و ... به شکل تصویرسازی برای روی جلد و یا متن داخل کتاب و در گروه‌های سنی کودک و نوجوان و بزرگسال انجام می‌شود (تصاویر ۲-۱۵ تا ۲-۱۷).

▲ تصویر ۲-۱۶

▲ تصویر ۲-۱۷

نما و زاویه دید در تصویرسازی

موضوع و پیامی که تصویر باید انتقال دهد، نمای مناسب را برای طراحی انتخاب می‌کند. انواع نماها عبارتند از:

نمای خیلی بزرگ یا نمای باز (Exterem Long Shot): این نما؛ از فاصله‌ای بسیار دور فضای کلی را توصیف می‌کند. مانند نمایی دور از یک شهر یا منظره کوهستانی (تصویر ۱۸-۲).

نمای عمومی (Long Shot): همانند نمای پیشین است با این تفاوت که ناظر کمی به فضای اصلی نزدیک‌تر

انواع نماها در تصویرسازی و داستان‌های مصور و ویژگی آن‌ها:

منظور از نما میزان نزدیکی یا دور بودن ناظر نسبت به موضوع اصلی در کادر تصویر است. این نماها در زمینه عکاسی و فیلم‌برداری بسیار شناخته شده‌اند. با این حال، نماها برای رسیدن به مفهوم و هدف مشخصی که مورد نظر تصویرگر است، اهمیت بسیاری دارند. یک تصویرگر بر پایه‌ی بار معنایی

▲ نمای خیلی بزرگ تصویر ۱۸-۲
در نماهای بزرگ معمولاً شخصیت‌های اصلی و ویژگی آن‌ها و جزئیات، نمایش داده نمی‌شوند.

ویژگی‌های آن‌ها مانند حالت اندام، پوشاک و ... نمایش داده می‌شوند (تصاویر ۲۰-۲ و ۲۱-۲).

نمای نزدیک (Close Up): این نما به توصیف حالت و ویژگی شخصیت اصلی و حالات درونی او می‌پردازد. معمولاً فضای اطراف حذف شده و موضوع اصلی در فاصله نزدیکی در کادر قرار می‌گیرد (تصویر ۲۲-۲).

می‌شود (تصویر ۱۹-۲).

نمای متوسط (Medium Shot): در این نما، شخصیت‌های داستان و فضاها، نسبت به نمای عمومی، از فاصله‌ای نزدیک‌تر نشان داده می‌شوند. همچنین برخی از جزئیات و شکل‌ها و فضای پیرامون نمایش داده می‌شود. شخصیت‌های اصلی در کادر بسته‌تری به تصویر کشیده شده و برخی از

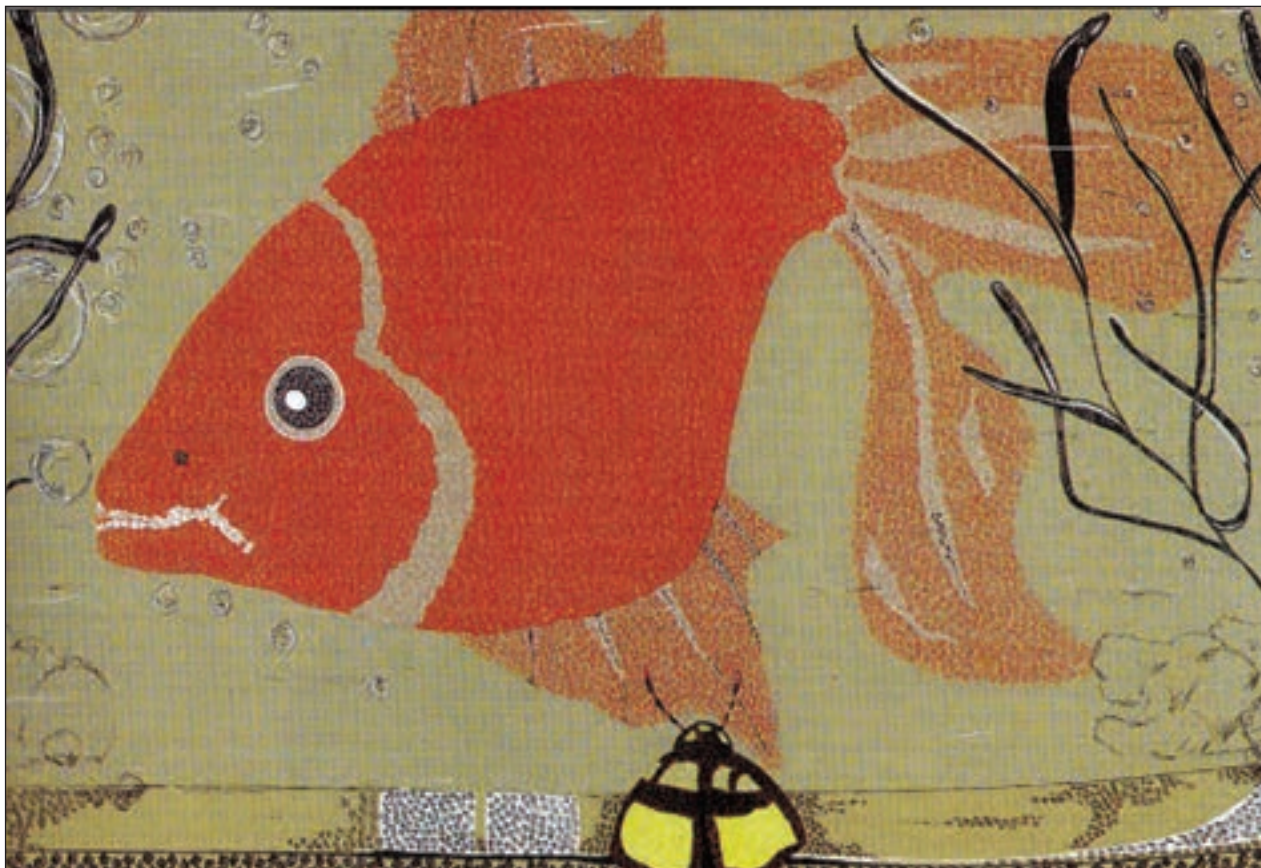
▲ نمای عمومی | تصویر ۱۹-۲

▲ نمای متوسط | تصویر ۲۰-۲

در نمای متوسط اشخاص در فاصله جلوتری نسبت به تصویر قرار دارند و ارتباط شخصیت‌ها با هم نمایش داده می‌شود | تصویر ۲۱-۲

در نمای نزدیک، شخصیت اصلی در پلان جلوی تصویر و با جزئیات دقیق‌تری نمایش داده می‌شود | تصویر ۲۲-۲

نمای خیلی نزدیک (Exterem Close Up): در این نما، بخشی از اندام، صورت، شی و ... که موضوع اصلی است؛ بسیار بزرگ شده و فضاهای پیرامون حذف می‌شوند. این نما برای نمایش هیجان، احساسات، حالت‌های عاطفی و ... بسیار مناسب است (تصویر ۲۲-۲).

تصویر ۲۲-۲ ◀
نمای خیلی نزدیک، برای نمایش ویژگی‌های درونی شخصیت‌ها، هیجان و احساسات بسیار مناسب است.

چند نمونه تصویرسازی با نماهای متفاوت انتخاب کرده و همراه با هم کلاسی‌ها و هنرآموز خود، آنها را معرفی و تجزیه و تحلیل کنید.

فعالیت کارگاهی

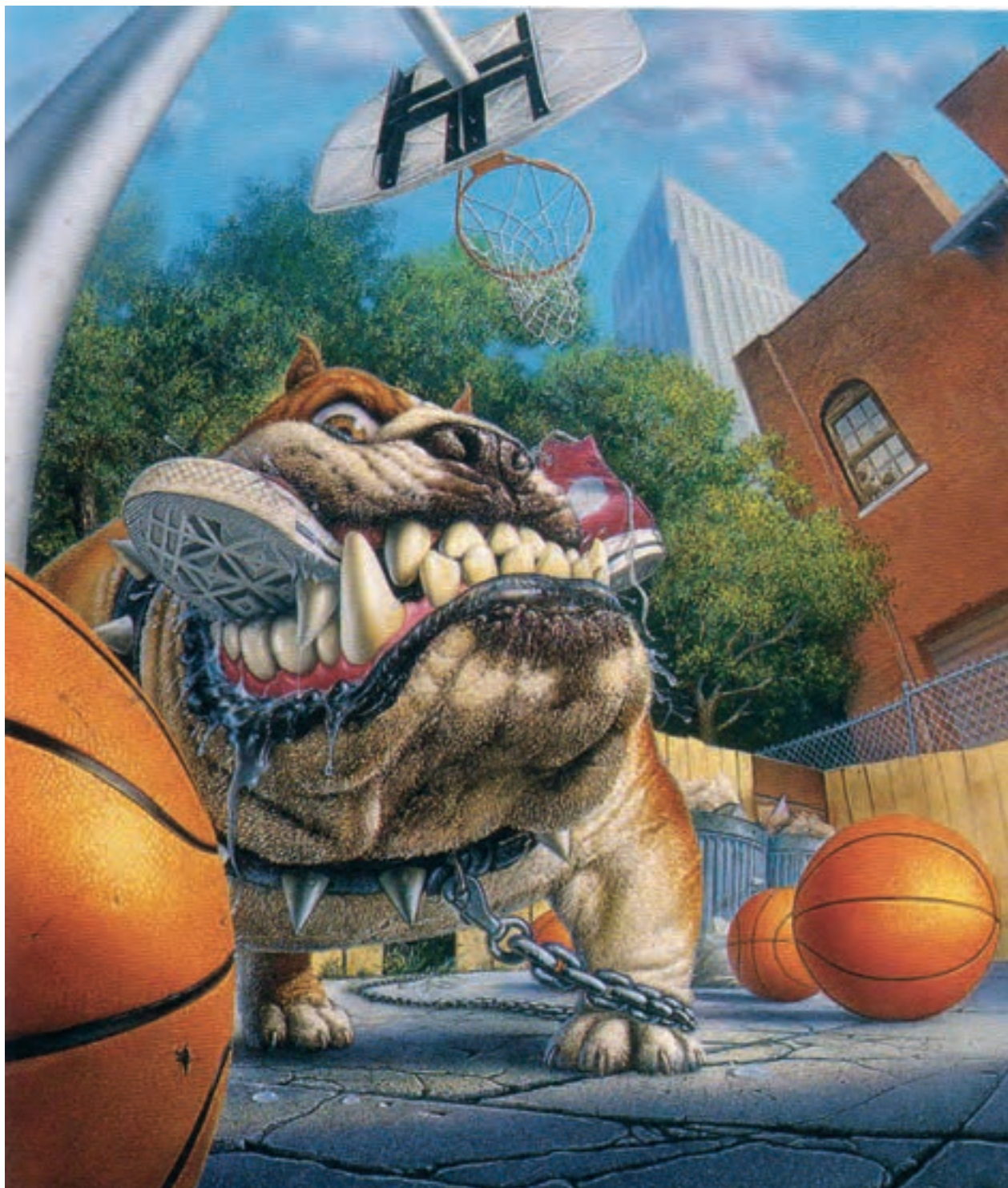

زاویه دید و تاثیر روانی آن در تصویرسازی

منظور از زاویه دید، جهت نگاه ناظر و تصویرگر به موضوع اصلی است. تصویرگر گاهی از روبرو به موضوع نگاه کرده و آن را به تصویر می‌کشد و گاهی نیز نگاه او از بالا و مانند حالتی است که مثلا از بالای یک پلکان، ساختمان یا آسمان به موضوع نگریسته می‌شود. در این حالت موضوعی که به تصویر کشیده می‌شود از لحاظ روانی ضعیف، ترسو، مغلوب و یا شکست خورده و ... به نظر می‌رسد. گاهی نیز بر خلاف حالت پیش، تصویرگر از پایین به موضوع نگاه می‌کند. مانند نگاه کردن به یک ساختمان، در حالی که سر خود را بالا گرفته و یا نگاه کردن در حالت خوابیده به شخصی که بالای سرش ایستاده است. در این حالت، شخصیت به تصویر کشیده شده از نظر روانی در حالت پیروزی، چیرگی و برتری قرار دارد. نگاه از روبرو به تصویر، معمولا حالتی خنثی و ساکن دارد و هیجانی در بیننده ایجاد نمی‌کند. این زاویه دید، برای نمایش فضاهای آرام، ساکت و یکنواخت مناسب است (تصاویر ۲۴-۲ تا ۲۶-۲).

تصویر ۲۴-۲
زاویه دید روبه رو

▲ تصویر ۲۵-۲
موقعیت ناظر و شخصیت ها و زاویه دید ناظر به تصویر معنی می دهد. تصویرگر می تواند با انتخاب زاویه دید مناسب، در انتقال مفهوم به مخاطب موفق تر باشد

تصویر ۲۶-۲ ▲

موقعیت مناسب ناظر با توجه به زاویه دید(از بالا به پایین) و نوع نمای انتخابی(دور یا نزدیک)، تأثیر زیادی در انتقال مفهوم و ایجاد جاذبه بصری دارد.

- چند اثر تصویرسازی را انتخاب کرده و همراه با همکلاسی‌ها و هنرآموز خود در رابطه با زاویه دید و ویژگی‌های روانی شخصیت‌های تصاویر گفت و گو کنید.
- از یک موضوع از زاویه‌های دید گوناگون (نگاه از بالا، روبرو و پایین) و فاصله‌های دور، نزدیک و خیلی نزدیک) عکس‌برداری کنید و ویژگی‌های بیانی هر کدام از عکس‌ها را بررسی کنید

فعالیت کارگاهی

معرفی ابزار مورد نیاز در تصویرسازی

- مداد: مداد اتود، انواع مدادهای نرم (سری B)، مدادهای معمولی (HB) و مدادهای سخت (سری H یا F).
- انواع کاغذ: کاغذهای نرم و بدون پُرز، کاغذهای پُرزدار و کاهی؛ کاغذهای صیقلی و براق (گلاسه)؛ کاغذ کالک یا پوستی
- مقواهای سفید و رنگی: مقواهای نازک و بدون بافت (گرماژ پایین)^۱ و مقواهای ضخیم و بافت‌دار (گرماژ بالا)^۲.
- میز نور: برای انتقال طرح بر روی کاغذ دیگر و یا زمینه اصلی. به جای میز نور می‌توان از کاغذهای کپی (کاربن) و یا کاغذ کالک استفاده کرد.
- چسب: انواع چسب مایع، استیک یا ماتیک (Stick) و نواری (نوار چسب شفاف، مات و یا کاغذی)
- قیچی و کاتر: برای برش مقوها و تصاویر
- شابلون: برای کشیدن شکل‌های هندسی دایره، مربع و مثلث
- قلم‌مو: تخت و گرد در اندازه‌های گوناگون
- قلم راپید یا روان‌نویس
- ابزارهای رنگ‌آمیزی: انواع خودکارهای رنگی، مدادهای رنگی؛ گواش؛ اکریلیک؛ آبرنگ و مرکب؛ اکولین (جوهر رنگی)، انواع ماژیک و پاستل (خشک و چرب) و...^۳
- رایانه: در صورت تمایل به استفاده از نرم‌افزارهای هنری
- پوشه: برای نگهداری و محافظت از کارها

استفاده از عکس در تصویرسازی

در این روش، عناصر و فضاها همان گونه که در طبیعت وجود دارند بازنمایی می‌شوند. و ترکیب‌بندی به طور دقیق بر پایه فضای طبیعی انجام می‌شود. آگاهی از اصول طراحی کلاسیک، حجم‌پردازی و ساخت و ساز دقیق و نمایش بافت‌ها، آشنایی با قوانین پرسپکتیو و چگونگی نمایش دوری و نزدیکی، از نکاتی است که باید در نظر گرفته شود. استفاده از عکس را می‌توان با روش‌های متفاوتی مانند انتخاب یک عکس به تنهایی و یا تلفیق دو یا چند عکس متفاوت انجام داد. همچنین می‌توان با ایجاد تغییراتی در شکل، بافت، رنگ یا پس زمینه و... به بیان جدیدی از تصویر دست پیدا کرد.

۱. گرماژ یا وزن کاغذ نشان دهنده وزن یک متر مربع از آن نوع کاغذ است. هرچه گرماژ کاغذ بیشتر باشد، کاغذ سنگین تر است.

۲. انتخاب نوع مقوا و کاغذ بستگی به روش کار و ابزار مورد استفاده در تصویرسازی دارد. این مقوها در بازار با نام‌های تجاری فابریانو، اشتنباخ، کانسون و... به فروش می‌رسند.

۳. لزومی به تهیه همه این ابزار نبوده و انتخاب نوع وسیله، آزاد و بستگی به سلیقه و نوع کار دارد.

استفاده از یک عکس به تنهایی

در انتخاب عکس اصلی باید به نکاتی مانند ترکیب‌بندی مناسب، زاویه دید و نما، کنتراست، رنگ، وضوح و ... دقت شود. انتخاب عکس مناسب سبب بالا رفتن کیفیت کار می‌شود. بهتر است عکس‌های متفاوتی از یک موضوع مشخص و ثابت که از زوایای دید مختلف عکاسی شده، تهیه و از بین آن‌ها عکس مناسب جهت تصویرسازی انتخاب شود (تصاویر ۲۷-۲ تا ۲۹-۲).

تصویر ۲۷-۲ ▶

تصویر ۲۸-۲ ▶

تصویر ۲۹-۲ ◀

از آن انجام و سطوح مختلف سیاه و سفید و خاکستری آن جدا و مشخص شود. بکارگیری ابزار و روش‌های گوناگون، تأثیر بیانی متفاوتی در بازنمایی تصویر دارد. همچنین چگونگی بکارگیری ابزار و ایجاد بافت‌های متفاوت، می‌تواند تغییرات زیادی در تصاویر ایجاد کند.

پس از انتخاب عکس با استفاده از میز نور و یا کاغذ کالک خطوط محیطی و بخش‌های گوناگون تصویر به صورت دیاگرام ساده، مشخص می‌شود. بهتر است برای شناخت کامل موضوع انتخابی نخست طراحی دقیقی از روی تصویر انجام گیرد. سپس با مداد، خودکار، راپید و یا نرم‌افزارهای گرافیکی و ... طراحی سایه روشنی

انواع بافت و تأثیر آنها در باز نمایی تصاویر

خودکار، قلم‌مو و رنگ، راپید و یا هر وسیله‌ای که بتواند به گونه‌ای رنگ را روی زمینه منتقل کند، بوجود می‌آیند^۱. از راه‌های دیگر ایجاد بافت‌های ترسیمی می‌توان از پاشیدن رنگ (افشانگری) و بکارگیری ابزارهای خراش و برداشت رنگ از روی زمینه نام برد. برجسته و بافت‌دار کردن زمینه یا موضوع را می‌توان با استفاده از خمیر و یا چسب چوب^۲ و بافت غیر ترسیمی نیز انجام داد. در تصاویر ۲-۳۰ و ۲-۳۱ تأثیر بصری حاصل از ایجاد تغییر در یک تصویر را با بکارگیری انواع بافت ببینید.

بافت به دو صورت ترسیمی و غیر ترسیمی (استفاده مستقیم از سطوح بافت دار) انجام می‌شود. **بافت ترسیمی:** این نوع بافت، بیشتر به دو شکل منظم و نامنظم و با تکرار عناصر بصری نقطه (تک‌رنگ و رنگی)، خط (به شکل انواع گوناگون هاشور موازی، متقاطع، کلافی و ...) تکرار شکل‌های (هندسی و غیر هندسی)، بکارگیری نقوش تزئینی و بیشتر با استفاده مستقیم از ابزار اثرگذار مانند مداد،

تصویر ۲-۳۰
بکارگیری ترام نقطه و خط برای
نمایش تیره و روشن تصویر

۱. روش‌هایی مانند انواع تکنیک‌های چاپ دستی (چاپ مهری، ترافارد و ...) نیز بافت‌های متفاوتی ایجاد می‌کنند.

۲. چسب چوب را می‌توانید به شکل مستقیم یا به وسیله کاردک یا هر وسیله دیگری برای برجسته کردن عناصر اصلی تصویر یا بافت‌دار کردن پس‌زمینه و سطح کار استفاده کنید. اگر خمیری با ضخامت بیشتر نیاز دارید می‌توانید با افزودن بودر مل به چسب چوب، این کار را انجام دهید. در بازار همچنین خمیر و واسطه‌های متنوعی با نشان‌های تجاری گوناگون برای این کار به طور آماده یافت می‌شود.

تصویر ۳۱-۲ ▲
بکارگیری ترام نقطه، ترام خط و فضای مثبت و منفی در باز نمایی تصویر

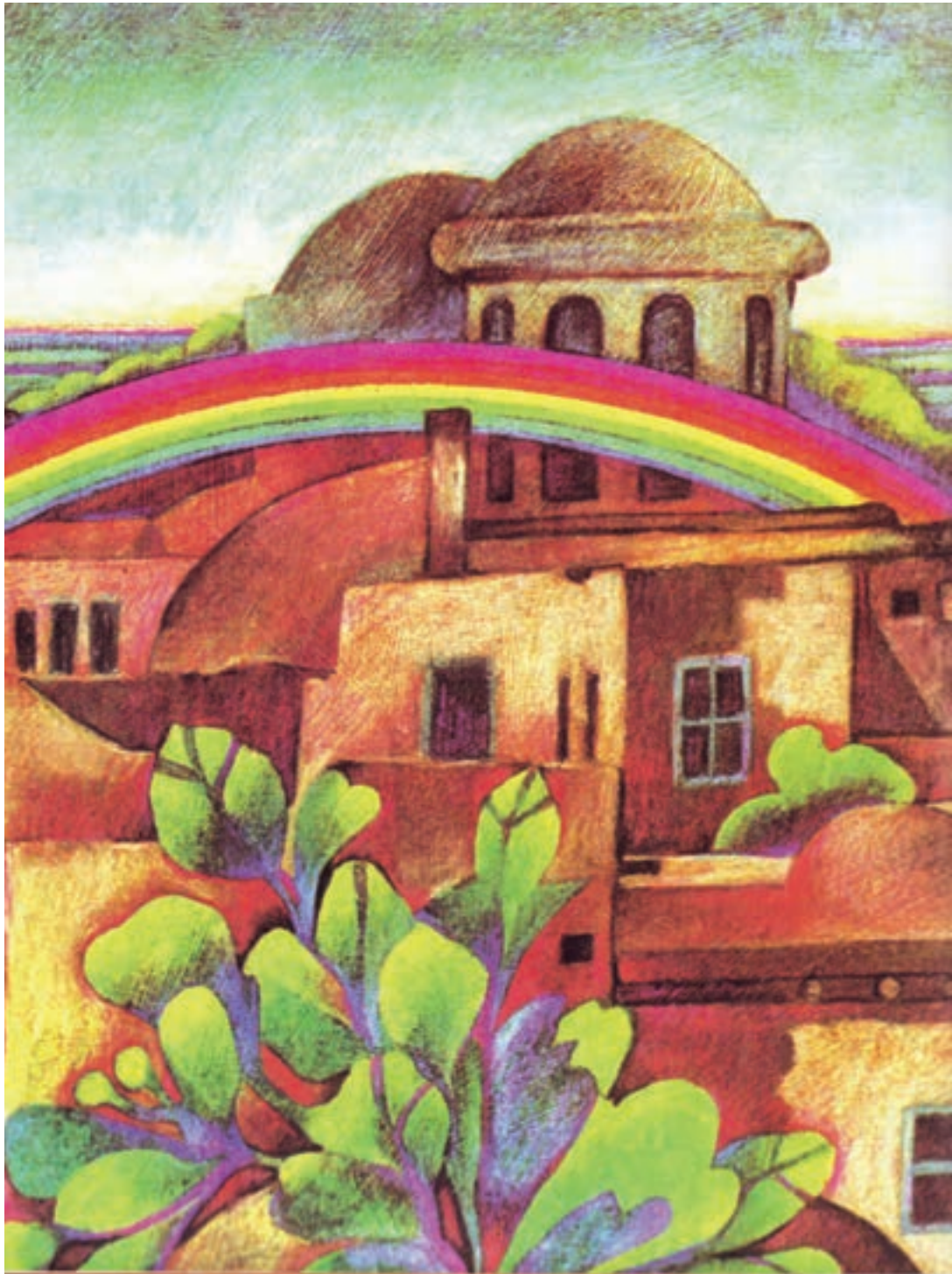
انواع گوناگون خطوط هاشوری، جلوه بیانی و جاذبه بصری ویژه‌ای به تصویر می‌دهد. بکارگیری روش خراش و برداشت رنگ (تکنیک اسکراب برد) برای پدید آوردن بافت هاشور نیز یکی از راهکارهای ایجاد بافت در تصویر است. این تکنیک را می‌توان با مرکب روی مقوای گلاسه و یا پاستل روغنی انجام داد. در این تصویرها (۳۲-۲ و ۳۳-۲) هاشور بر پایه حالت و بافت موضوع ایجاد شده و با افزودن رنگ نیز، تنوع آثار افزایش پیدا کرده است. ایجاد بافت افزون بر اینکه زیبایی بصری ویژه‌ای در تصویر ایجاد می‌کند، از یکنواختی اثر نیز می‌کاهد. در این میان، بافت‌های تزئینی و انواع هاشورها به سبب جاذبه ویژه بصری خود، نقش مهمی در جلب توجه مخاطبان دارند (تصاویر ۳۴ تا ۳۶-۲).

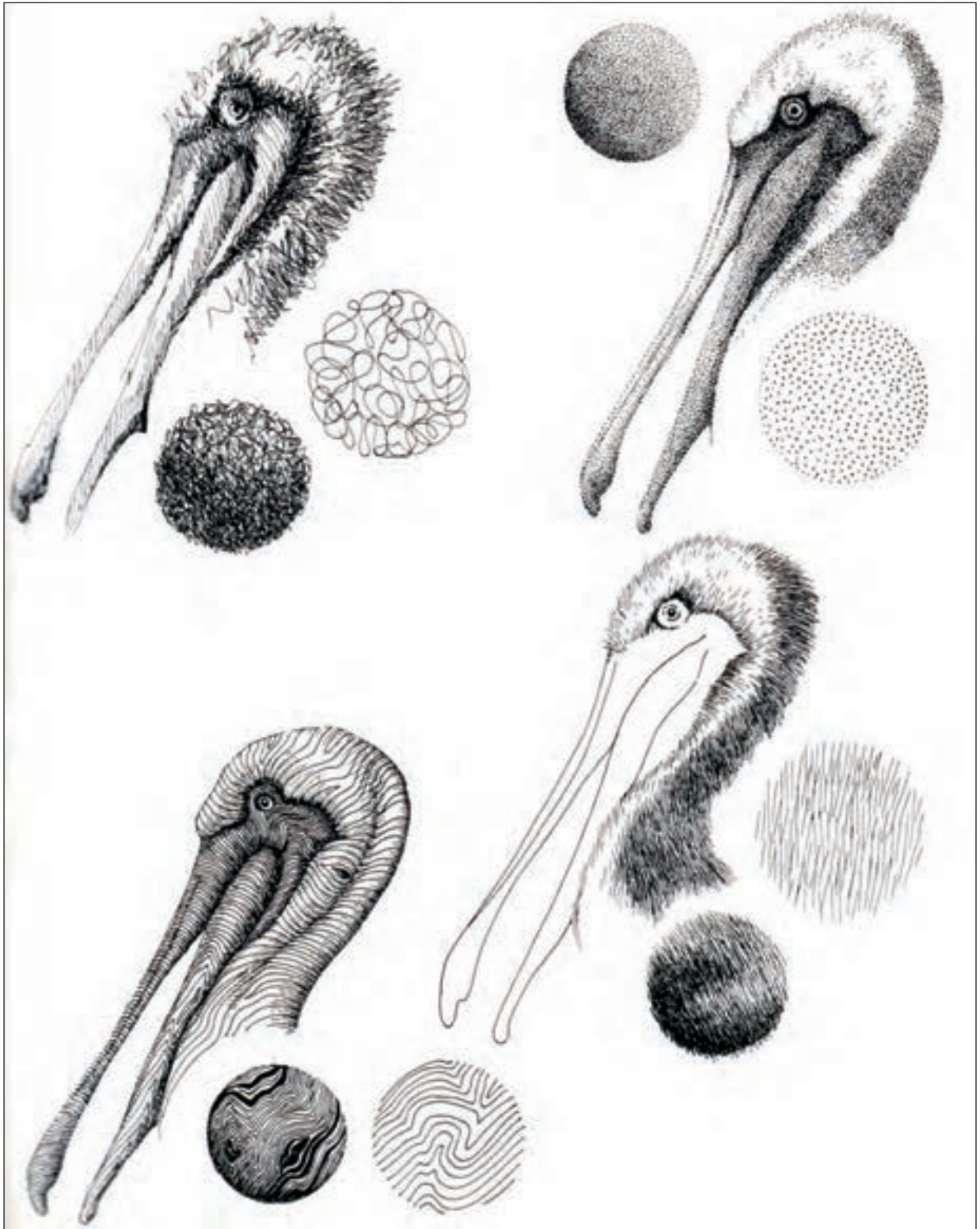
تصویر ۳۲-۲ ▲
به کارگیری ترام نقطه، ترام خط و فضای مثبت و منفی در باز نمایی تصویر

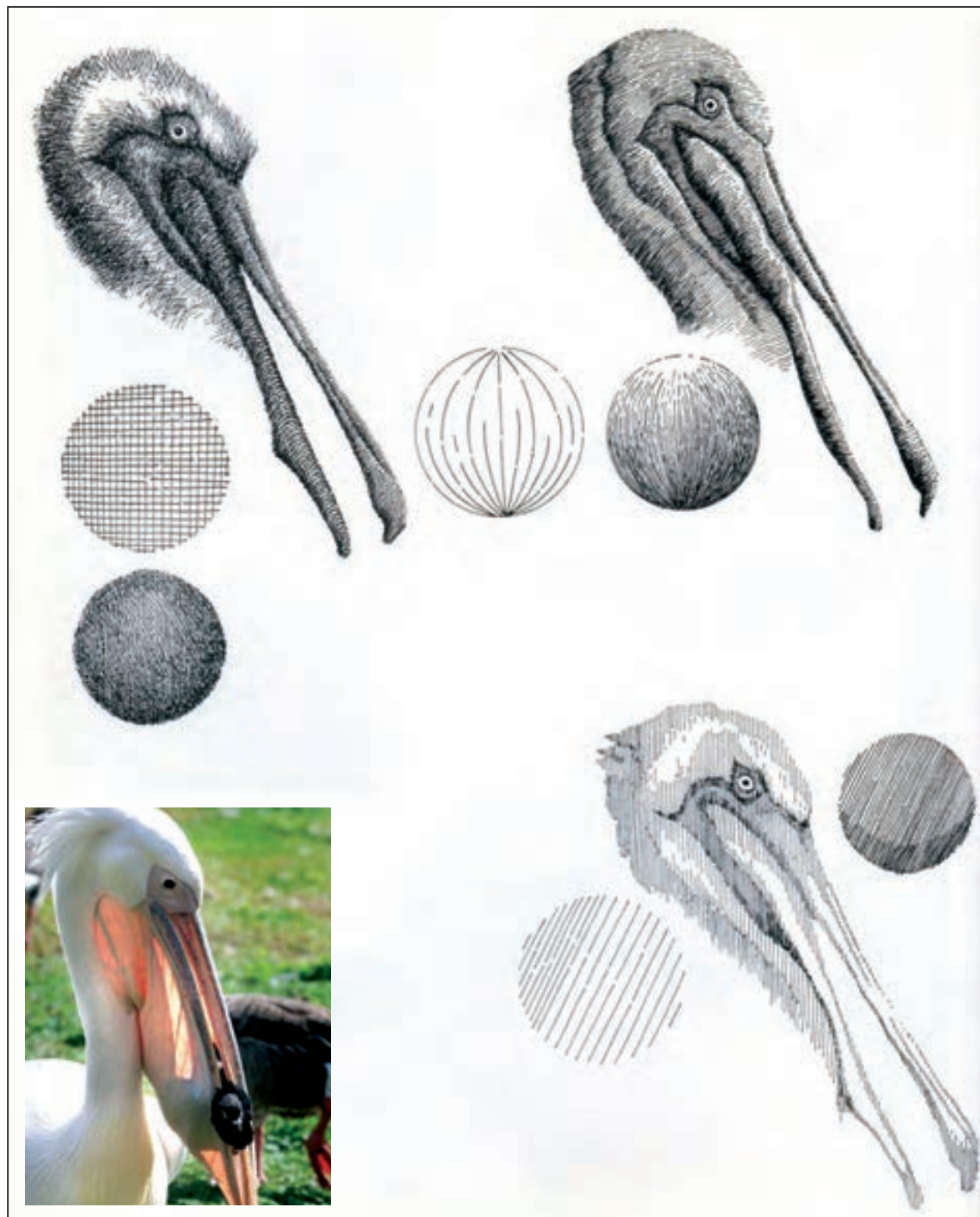
▲ تصویر ۲-۳۳

▲ تصویر ۲-۳۴
استفاده از خطوط هاشوری با مدادرنگی

▲ تصویر ۲۶-۲

استفاده از قلم رایید و قلم فلزی و انواع خطوط هاشوری | تصویر ۲-۳۵ ▲

بافت‌های قابل لمس یا غیرترسیمی: با چسباندن مستقیم انواع کاغذ، پارچه، کاموا و... روی زمینه ایجاد می‌شوند افزون بر زیبایی بصری، یکنواختی اثر را نیز کاهش داده، و به سبب اینکه در آنها به طور مستقیم مواد واقعی بکار گرفته شده است، برای بسیاری از افراد، جذابیت بیشتری دارند. بکارگیری این نوع بافت در تصویرسازی به ویژه برای کودکان بسیار دیده می‌شود. همچنین می‌توان ترکیب هر دو گونه بافت (ترسیمی و قابل لمس) را در یک اثر به کار گرفت (تصاویر ۲-۳۷ و ۲-۳۸).

تصویر ۲-۳۷
برش کاغذ و کولاژ آن روی عکس

تصویر ۲-۳۸
جداسازی تصویر به لایه‌های جداگانه و برش آنها با کاغذ

از یک موضوع، در زاویه‌های گوناگون عکس‌برداری کرده و سپس هر کدام از عکس‌ها را با یکی از روش‌های، تغییر بافت، (بافت بصری و قابل لمس)، با تکنیک‌ها و ابزارهایی مانند مداد، قلم فلزی، مداد رنگی، آبرنگ و یا کولاژ و ... اجرا کنید. آیا می‌توانید روش‌هایی جدید برای تغییر در بافت تصویر معرفی کنید.

فعالیت کارگاهی

تغییر خطوط محیطی و تأثیر بیانی آن در تصویر

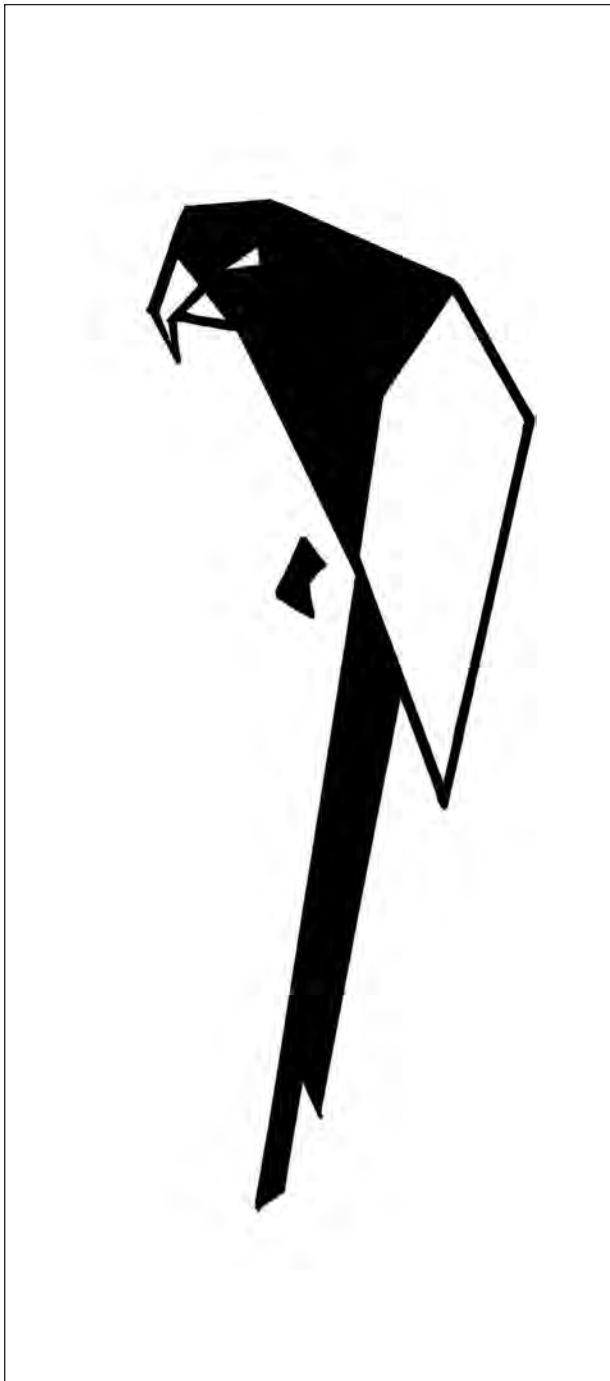
استفاده از انواع خطوط مانند؛ راست، شکسته و منحنی در طراحی تصاویر، تأثیر زیادی در تغییر ماهیت موضوع اصلی دارد. خطوط شکسته حالتی خشک، رسمی و خشن به تصویر می‌دهد و بر عکس خطوط منحنی آزاد، به نرمی و لطافت موضوع می‌افزاید.

از دیگر راه‌های تغییر خطوط محیطی، استفاده از اشکال ساده هندسی و بررسی از آن‌ها در بازنمایی تصویر است (تصاویر ۲-۳۹ و ۲-۴۰).

تصویر ۲-۳۹

با به کارگیری خطوط شکسته و همچنین تیره کردن پس‌زمینه، حالت خشن و جدی موضوع بیشتر می‌شود. انتخاب نوع خطوط برای تغییر موضوع، ارتباط مستقیمی با شخصیت اصلی و یا مفهوم و هدف اثر دارد.

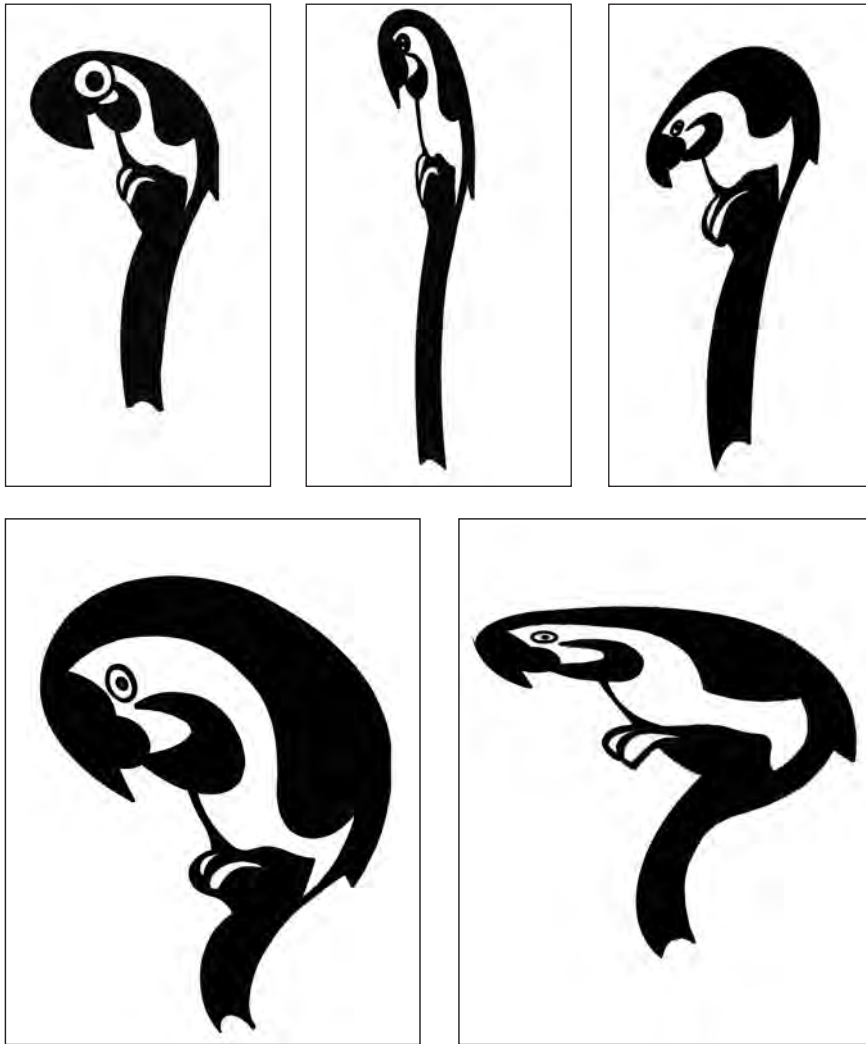

تصویر ۴۰-۲ ▲
به کارگیری سطوح با خطوط شکسته، شخصیتی موزی به پرندۀ می‌دهد.

اغراق و تأثیر بیانی آن در تصویر

منظور از اغراق، تغییر بیش از حد شکل، اندازه، بافت، رنگ و... کارتون، انیمیشن و همچنین کاریکاتور کاربرد زیادی دارد. قسمتی از تصویر است. یکی از راه‌های ایجاد آن، تغییر غیر معمول اندازه (بزرگ نمایی یا کوچک کردن) است که در ساخت تصاویر

تصویر ۴۱-۲ ▲

بالاراست: اغراق در اندازه‌ها، بزرگ‌نمایی بعضی از عناصر شکل. در اینجا اندازه منقار و چشم بزرگ‌تر شده و پرنده را به تصاویر کارتونی تبدیل کرده است. وسط: تصویر از جهت عمودی کشیده شده است. برای این کار می‌توان نرم افزارهای رایانه‌ای را به کار گرفت. بالاچپ: اغراق در قوس پشت و ایجاد زاویه بین سر و بدن پرنده پایین راست: اغراق در اندازه منقار و چشم در جهت افقی. پایین چپ: اغراق در اندازه منقار و چشم در جهت عمودی

▲ تصویر ۴۱-۲

با اغراق در تغییر اندازه چشم‌ها و همچنین در تغییر جهت خطوط صورت مانند ابرو و لب و استفاده از بافت تزئینی، حالت عاطفی و متفاوتی نسبت به تصویر اولیه (تصویر ۳۹-۲) ایجاد شده است.

استفاده از عکس هایی با موضوعات متفاوت جانوری، انسانی، گیاهی و حتی اشیاء و ایجاد تغییرات در آن ها می تواند تأثیر بسیار زیادی برای کسب مهارت در طراحی و خلق شخصیت در تصویرسازی داشته باشد (تصاویر ۲-۴۲ و ۲-۵۹).

تصویر ۲-۴۲ ▲

تصویر ۲-۴۳ ▲
طراحی از روی تصویر اصلی و نمایش سایه روشن با استفاده از بافت ترسیمی

تصویر ۲-۴۴ ▲
تفکیک سطوح تیره و روشن

تصویر ۲-۴۵ ▲
استفاده از خطوط شکسته

تصویر ۲-۴۶ ▲
استفاده از خطوط منحنی

تصویر ۲-۴۷ ▲
انتخاب قسمتی از تصویر و بزرگ نمایی آن

تصویر ۲-۴۸ ▲
استفاده از خطوط منحنی و تبدیل آن به دو سطح سیاه و سفید

تصویر ۲-۴۹ ▲
استفاده از خطوط شکسته و تبدیل آن به دو سطح سیاه و سفید

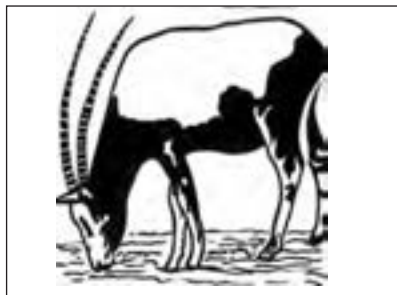

تصویر ۲-۵۰ ▲
ایجاد شخصیت های جدید و اغراق در اندازه و شکل خطوط

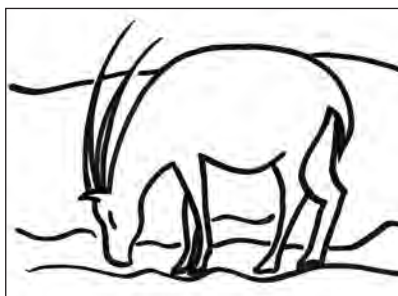
▲ تصویر ۲-۵۱
تصویر اصلی

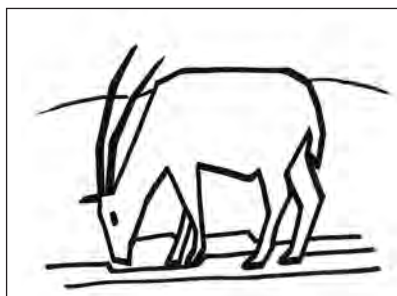
▲ تصویر ۱-۵۲
طراحی مستقیم از روی عکس و تبدیل آن به سطوح سیاه و سفید

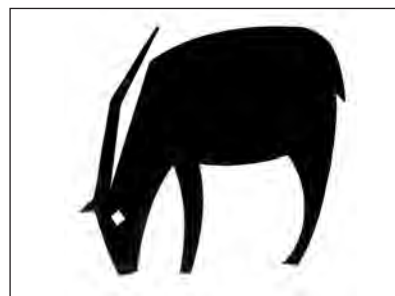
▲ تصویر ۲-۵۳
خطوط شکسته و استفاده از سطوح سیاه و سفید

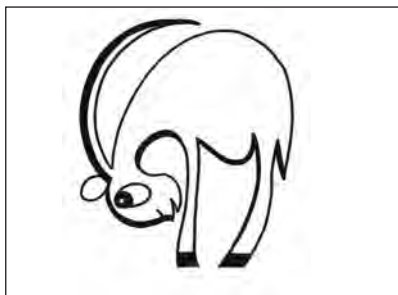
▲ تصویر ۲-۵۴
خطوط منحنی نزدیک به طرح اصلی

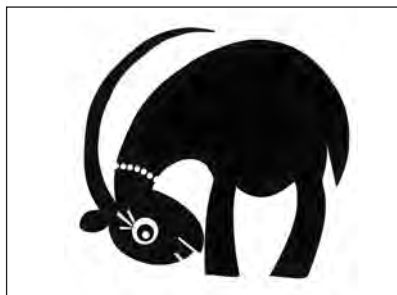
▲ تصویر ۲-۵۵
استفاده از خطوط راست گوشه

▲ تصویر ۲-۵۶
استفاده از خطوط راست گوشه و منحنی

▲ تصویر ۲-۵۷
خطوط منحنی همراه با اغراق

▲ تصویر ۲-۵۸
خطوط منحنی همراه با اغراق

▲ تصویر ۲-۵۹
استفاده از بافت ترسیمی، تزئینی

▲ تصویر ۲-۶۰

علاوه بر موارد ذکر شده استفاده از ابزارهای متفاوت تصویرسازی مانند: مداد رنگی، گواش، کولاژ، اسکرچ برد، نیز عامل مهمی در ایجاد تغییر در تصویر اولیه است. هر کدام از این ابزارها، با جاذبه‌های بصری خاص خود، می‌توانند حالات عاطفی و بیانی متفاوتی در مخاطب ایجاد کنند (تصاویر ۶۰-۲ و ۶۱-۲).

تصویر ۶۱-۲ ▲

انتخاب ابزار و روش مناسب در رابطه با موضوع بسیار مهم بوده و کمک زیادی به جذب مخاطب می کند.

از دیگر روش‌های تغییر در عکس، تأکید بیشتر روی یک بخش از تصویر با کاهش و افزایش شدت نور، تغییر رنگ و بافت، یا چگونگی اجرای تکنیک آن است. این کار هنگامی انجام می‌گیرد که هدف تصویرگر افزون بر زیبایی بصری، جلب توجه مخاطب، به بخش ویژه‌ای از تصویر باشد (تصویر ۶۲-۲).

تصویر ۶۲-۲ ▲

تأکید و ایجاد جلب توجه کاهش و افزایش شدت رنگ بخشی از تصویر و حذف بخشی دیگر

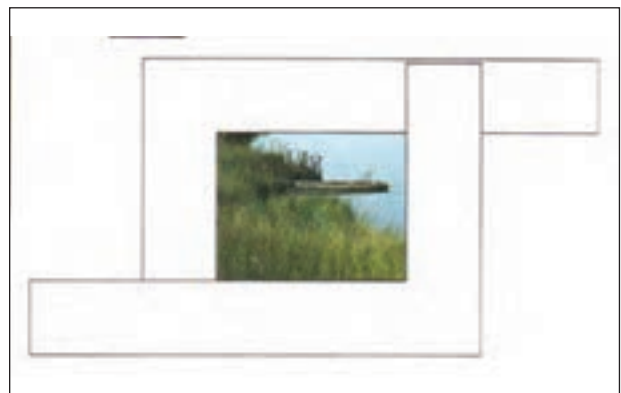

- ۱- عکسی از یک حیوان را با استفاده از کاغذ کالک یا میز نور و یا نرم افزارهای گرافیکی به یک طراحی خطی ساده تبدیل کنید. سپس با تغییر خطوط محیطی (استفاده از خطوط راست، شکسته، دندانه دار، منحنی و ...) آن را طراحی کنید.
- ۲- با بزرگ‌نمایی و یا کوچک کردن بیش از حد بخشی از یک تصویر و یا با کشیدگی تصویر در یک جهت، شخصیت و بیان جدیدی از تصویر انتخابی را تهیه کنید.
- ۳- با بکارگیری سطوح ساده هندسی، یک تصویر را به طور خلاصه طراحی کنید.
- در اجرای تمرین‌های ۱ تا ۳ به دلخواه خود و متناسب با مفهوم و حالت موضوع، انواع تکنیک و ابزارهای گوناگون تصویرسازی را به کار ببرید.
- ۴- یک تصویر انتخاب کنید. سپس با استفاده از رایانه و نرم افزارهای گرافیکی مانند فتوشاپ ایجاد تغییرات متفاوت در رنگ، نور، کنتراست و... را تجربه کرده و در پایان تصاویر را با هم مقایسه کنید.

تصویرسازی با استفاده از دو یا چند عکس

از بین عکس‌های انتخاب شده می‌توان با استفاده از دو مقوای L شکل، کادر موردنظر را مشخص نمود (تصویر ۶۳-۲). عکس‌های مورد استفاده در این کار؛ باید از نظر رنگ، زاویه دید اشیاء، شخصیت‌ها و عناصر تصویر و همچنین زاویه تابش نور و ... هماهنگ باشند. این کار را به چند روش می‌توان انجام داد:

▲ تصویر ۶۳-۲

این تصاویر چگونگی به کارگیری دو مقوای L شکل را برای انتخاب بخشی از تصویر نشان می‌دهد

از روش‌هایی که برای تغییر یک عکس گفته شد نیز استفاده کرد. برای این کار، باید فضای پس‌زمینه، نور، شدت رنگ‌ها و ... هر دو تصویر، کاملاً مشابه باشد (تصاویر ۲-۶۴ و ۲-۶۵).

گذاشتن دو تصویر کنار یکدیگر: در این حالت، پس از پایان کار، تصویر نهایی برابر با مجموع تصاویر انتخابی است. لازم به یادآوری است که پس از ترکیب تصاویر در کنار یکدیگر، می‌توان

تصویر ۲-۶۴ ▲

▲ تصویر ۶۵-۲

داده و فضایی کاملاً جدید برای آن در نظر گرفت. در اجرا می‌توان روش بزرگ‌نمایی و یا انتخاب بخشی از تصویر را نیز بکار گرفت. تعداد تصویرها در این روش، با نظر و سلیقه تصویرگر انتخاب و پس از آن تصاویر اولیه، روی تصویری که به عنوان پس‌زمینه انتخاب شده، منتقل می‌شوند (تصاویر ۶۶-۲ تا ۶۸-۲).

قرار دادن تصاویر روی هم و یا انتقال برخی از عناصر یک تصویر روی تصویر دیگر: در این روش، می‌توان یک تصویر را به عنوان پس‌زمینه تصویر دیگر در نظر گرفت و عناصر تصویر دوم را به عنوان یک عنصر جدید روی تصویر اولیه منتقل کرد. همچنین در این روش، می‌توان موقعیت مکانی موضوع را تغییر

تصویر ۶۶-۲

افزون بر زاویه تابش نور و زاویه دید، نوع پرسپکتیو و تناسب بین عناصر تصاویر (در اینجا نسبت اندازه شخصیتها با توجه به اندازه ساختمان و درختها) از نکات مهمی است که باید کاملاً به آن توجه شود. همچنین برای عقب‌تر نشان دادن عناصر افزون بر کوچکتر کردن آنها باید از وضوح و شدت رنگ آنها کاسته شود.

▲ تصویر ۶۷-۱

همانگونه که در این تصویر مشاهده می‌کنید عناصری از دو تصویر دیگر روی تصویر اصلی که به عنوان زمینه کار انتخاب شده، منتقل شده است.

▲ تصویر ۶۸-۱
تصویرهای بالا نشان می‌دهد که چگونه می‌توان چند تصویر کاملاً متفاوت (از نظر موضوع) را برای به دست آوردن فضای تصویری جدید و در عین حال طبیعی با هم ترکیب کرد.

۱- با بکارگیری دو یا چند عکس در کنار هم یا روی یکدیگر، می‌توان فضایی طبیعی و قابل باور به وجود آورد. این تمرین را می‌توانید با کمک رایانه و یا با تکنیک‌های دستی انجام دهید.

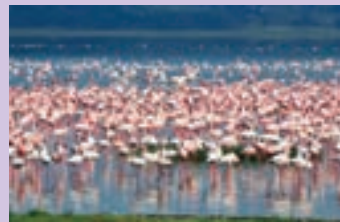

به طبیعت و مظاهر آن توجه کنید. زیبایی‌های بیشتری را از طبیعت و محیط زیست اطراف و حیوانات درک کنید و از آنها در تمرین‌های تصویرسازی خود استفاده کنید.

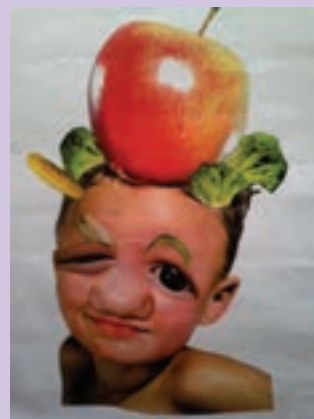

۲- با انتقال عناصری از تصویرهای گوناگون روی یکدیگر، می‌توان به فضاهای غیر معمول و عجیبی نیز دست یافت. نمونه‌ای از این روش که با بریده‌ی مجله و روزنامه‌ها اجرا شده را در این تصاویر ببینید..

چند تصویر انتخاب کنید و همانند تصویرهای زیر با در هم آمیختن آن‌ها، و بکارگیری تکنیک کولاژ و یا با کمک رایانه، شخصیت‌ها و فضایی عجیب و غیر معمول بیافرینید.

همانند تصویرهای زیر، عکس‌های متفاوتی با یک موضوع واحد انتخاب کنید. سپس با روش‌های مطرح شده در ترکیب و در هم آمیختن دو یا چند عکس و با رعایت پلان‌بندی؛ آن‌ها را با هم ترکیب کرده و با یک تکنیک دلخواه اجرا نمایید. پس از آن، همان ترکیب را به صورت واقع‌گرا و فانتزی اجرا کنید.

۱- با بکارگیری شکل دایره، در زمان ۱۰ دقیقه، حداقل بیست موضوع گوناگون را که دایره در آن‌ها نقش اساسی و مهمی داشته باشد، به گونه‌ای ساده شده و گویا طراحی کنید (از پرداختن به جزئیات بپرهیزید). تلاش کنید موضوعات تکراری نباشند. همچنین مطمئن باشید نخستین چیزی که به ذهن شما می‌رسد به ذهن همکلاسی شما نیز رسیده است؛ بنابراین فکرتان را به سوی موضوع‌های گوناگون هدایت کنید.

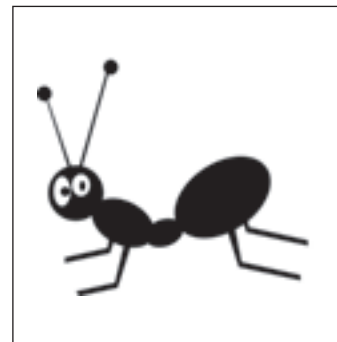
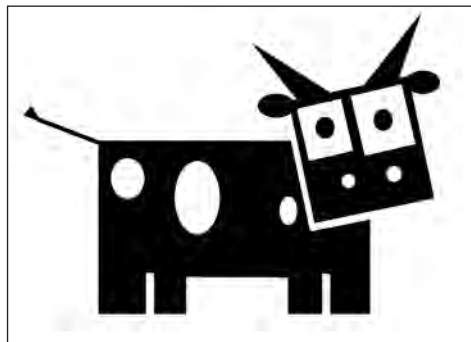
پس از پایان کار، نتیجه کارتان را با دیگر هنرجویان مقایسه کنید. تفاوت را تا چه میزان ارزیابی می‌کنید؟

۲- با مقوای سیاه و سفید شکلهایی از دایره، مربع، مستطیل، مثلث و بیضی را در اندازه‌های گوناگون تهیه کنید. تلاش کنید با روی هم و یا کنار هم قرار دادن آن‌ها، شکل‌ها و اشیاء و یا شخصیت‌های حیوانی و انسانی به وجود بیاورید. (این تمرین را می‌توان با رایانه نیز انجام داد).

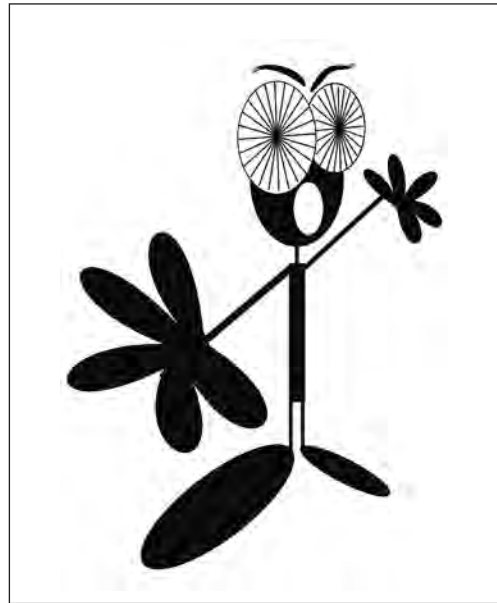
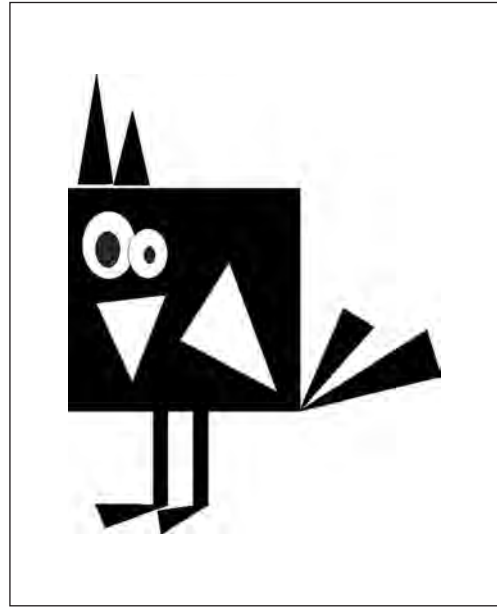
تصویرسازی ذهنی

راهکارهای موثر در پرورش فکر، تقویت و چگونگی دیدن دقیق و موشکافانه برای دستیابی به یک نگرش خلاقانه است. منظور از دیدن در اینجا دیدن معمولی و غیرارادی با چشم ظاهر نیست؛ بلکه گونه‌ای نگرش ویژه و عمیق به یک موضوع است. در تصاویر زیر، نمونه‌هایی از آفرینش شخصیت‌های جدید با استفاده از شکل‌های هندسی و برش آن‌ها را می‌بینید (تصاویر ۶۹-۲ و ۷۰-۲).

در تصویرسازی غیر واقع‌گرا، تصویرگر از یک دریچه ثابت به جهان نگاه نمی‌کند بلکه سعی می‌کند با تغییر موقعیت مکانی و زمانی، جهان را به گونه‌ای دیگر و در عین حال قابل باور برای مخاطب خود به تصویر بکشد. کاربرد تصویرسازی ذهنی به ویژه برای کودکان یا کتاب‌های تخیلی و ... آشکارا دیده می‌شود. نگاه هنرمند به جهان اطراف، با دیگر انسان‌ها متفاوت است. هنرمند همیشه در پی کشف و نوآوری است. یکی دیگر از

▲ تصویر ۶۹-۲

تصویر ۷۰-۲ ▲

خیس در خیس آبرنگ نیز برای این کار مناسب است. پس از پیدا کردن طرح نخستین، با افزودن عناصر جدید، می‌توان طرح را کامل کرد. در تصاویر زیر (۲-۷۱) یک کاغذ ابر و باد که با استفاده از رنگ و روغن ساخته شده است، چندین کپی رنگی تهیه شده و روی هر کدام به گونه‌ای ویژه تصویرسازی انجام شده است.

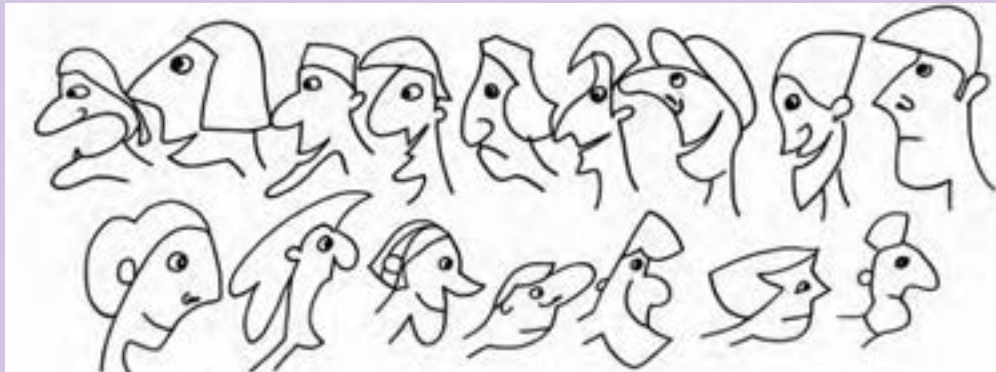
برای پیدا کردن تصویرهای گم شده می‌توان از بافت و لکه‌های رنگی در کاغذهای ابر و باد که با رنگ‌های گواش یا روغنی ساخته می‌شوند نیز استفاده کرد. همچنین با خرد کردن پاستل روغنی روی مقوا و سپس حرارت دادن آن، بافت‌های رنگی و شکل‌های اتفاقی متنوعی ایجاد می‌شود که برای این تمرین بسیار مناسب است. لکه‌های به وجود آمده از تکنیک

▲ تصویر ۲-۷۱

با مداد طراحی روی یک برگه، خطوطی را به صورت یک کلاف در هم رسم کنید. از همه طرف به خطوط رسم شده کاملاً دقت کنید. تلاش کنید از درون این خطوط در هم، تصویرها و شکل‌هایی را پیدا کنید. این تمرین را چندین بار انجام دهید و در هر بار، نوع خطوط (شکسته و دنداندار، راست گوشه و ...) را نیز تغییر دهید.

می‌توانید این تمرین را با لکه‌های مرکب و یا کشیدن ذغال بر روی کاغذ و ... انجام دهید. در انجام تمرین‌های یاد شده، تصور کنید که تصویرهایی درون این خطوط مخفی شده و شما باید آن‌ها را پیدا کنید.

